

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

Abonnement : 6 fr. per jaar.
 Een blad afzonderlijk 15 centiem.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centiem per drukregel.
 Reclamen, voornissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdag.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

De personen die een abonnement aan den Postrijder nemen voor het jaar 1883 zullen het blad gratis ontvangen te rekenen van den dag hunner inschrijving tot nieuwjaar. Men kan den Postrijder een, twee of driemaal per week ontvangen. De prijs is bepaald als volgt:
 Driemaal per week fr. 6,00
 Twee maal » fr. 5,00
 Een maal » fr. 4,00

TONGEREN, DEN 4 DECEMBER.

De Kamer.

In hare zitting van gisteren heeft de Kamer een goed werk gedaan. Zij heeft namelijk, op voorstel van den heer Vandersmissen, de beraadslaging over de ondervraging van den heer Bouvier gesloten verklaard.

De heer Rolin, die reeds voor de vierde of vijfde maal aan 't woord was, sedert de opening van den zitting, en dat om altijd hetzelfde te vertellen, wilde den heer Vandersmissen verwijten dat hij niet getrouw was aan de beloften welke hij aan zijne kiezers heeft gedaan.

De Brusselsche volksvertegenwoordiger kaatste hem den bal weer, zeggende dat eene van die beloften was, alle nuttelooze beraadslagingen te doen ophouden. Om die belofte op staanden voet te vervullen stelde hij voor de beraadslagingen te sluiten.

Men kan oordeelen hoe de heeren Frère, Bara en Rolin stonden te zien. Weldra schoot de heer Bara in gramschap en verklaarde dat hij het recht had de schoolwet alle dagen te bespreken. Deze aanmatiging, mits welke het onmogelijk zou zijn het dringend werk der Kamer af te doen, werd echter door de meerderheid veroordeeld en de sluiting uitgesproken met 39 stemmen tegen 24 en 8 onthoudingen. Het klein getal aanwezige leden bewijst hoe weinig de Kamer er aan houdt te luisteren naar de eindeloze zagerijen van den heer Rolin.

In de zitting der kamer van gisteren woensdag vraagt M. Lippens het woord voor een persoonlijk feit.

Hij legt de overeenkomst uit, welke opzichtsens de schoolwet gesloten is tusschen M^r de bisschop van Gent en den gemeenteraad.

In tegenwoordigheid der reclamen, die schier dreigend waren, waartoe die overeenkomst aangelegd heeft gegeven, legt hij uit dat er niets is veranderd in de scholen.

Onder de wet van 1879 gaf men er het godsdienstig onderwijs even als nu.

Hij wil doen gelooven dat de tegenstrijdigheid bestaat in de houding der geestelijkheid tusschen vandaag en tijdens de liberale wet.

M. Lippens verklaart dat hij altijd het burgerlijk gezag zal doen eerbiedigen; dat hij de wet zal doen uitvoeren, niets minder of niets meer.

Na een ordevoorstel van M. Bouvier, die profesteert tegen de gezegden van M. de Sadeleer, betreffende de feiten, te Lede voorgevallen, legt M. Thonissen een wetsontwerp neer voor het departement van onderwijs.

De minister vraagt 300,000 fr. als voorschot ter betaling der wachtgelden aan de onderwijzers en onderwijzeressen.

M. de Kerckhove doet eene interpellatie aangaande de gendarmen in burgerskleeren.

Bij het leger.

De liberale dagbladen deelen een ernstig feit mee, dat plaats heeft gehad in de regimentsschool der karabiniers, te Warve.

Een kaporaal, 21 jaren oud, werd door den bestuurder der school op heeterdaad betrapt, terwijl hij aan zijne kameraden een schrift van 15 tot 20 bladzijden overlas, vol ophitsingen tegen het koninkdom.

Hij las daarin onder andere « dat de boom van vrijheid maar 'kan' groeien als hij gespijsd wordt door het bloed der koningen. »

De jonge kaporaal heeft eene strenge straf ontvangen; doch men ziet uit dit voorbeeld dat de ophitsingen der radikale drukpers hunne vruchten dragen tot zelfs in de kazerne.

Kiezing te Antwerpen.

Men weet dat tengevolge van het overlijden van den heer De Meester de Terwagne, senateur van Antwerpen, binnen de maand aldaar eene kiezing zal moeten plaats hebben.

De Elitie voorziet reeds dat de katholieken in die kiezing zullen geklopt worden en verkoopt het vel van den beer eere deze geschoten is.

De Reforme, daarentegen, berinnert er aan dat de doktrinaire van Antwerpen in de laatste Senaatskiezing en in de herkiezing van den heer Jacobs niet gestreden hebben en drukt de hoop uit dat zij ditmaal toch den strijd zullen aangaan.

Het verschil is groot zooals men ziet. Van den twijfel of men al of niet zal strijden tot de zekere is de afstand groot.

De Escout, sprekende over de aanstaande kiezing te Antwerpen, zegt: deze kiezing is voor onze partij gene nieuwe moeite, anders niet. De uitslag is niet twijfelachtig en indien onze tegen-

strevers hun verstand willen gebruiken zullen zij niet strijden.

De Flandre libérale meent echter te weten dat de Antwerpsche liberalen den strijd zullen wagen en dat er reeds verscheidene namen als kandidaat worden vooruitgezet. Dien van den heer Lambrechts-Van Kerckhoven, voorzitter der handelsrechtbank, ontmoet den meesten bijval.

Vreemd vleesch.

Wij trekken uit de nieuwe uitgave van het Handboek der landbouwkundige scheikunde, door M. Proost, leeraar der katholieke Hoogeschool van Leuven, een merkwaardig overzicht aangaande den invoer van vreemd vleesch.

Niet Amerika, maar Nieuw-Zeeland en Australië sturen ons het meeste vleesch.

De moeilijkheid van het vervoer is weggeruimd, sedert dat eene machien van 70 paardenkracht in de binnenkijl van de schepen eene temperatuur van 60° Fahrenheit onder zero onderhoudt.

Zoo vervult men in eene enkele kamer tot 40,000 bevrozen schapen of 250 ton vleesch.

Australië levert in middengetal 22 miljoen schapen per jaar op, waarvan de helft voor het buitenland.

Het te kort aan vleesch, dat in Europa jaarlijks tot 793,000 tonnen behoort, werd tot hertoe aangevuld door Noord- en Zuid-Amerika.

Met den aangroei der bevolking, zal die invoer ook jaarlijks vermeerderen.

Chicago is het middenpunt waar de overgrote kudden ossen, uit al de streken van Amerika, van Texas tot aan het Rotsgebergte, bijeen komen.

In Chicago kost een os naar keus van 750 kilogr. in middengetal, 50 centiem per kilogr. of fr. 375

Zijn vervoer van Chicago naar Amerika » 48
 Scheepsvracht en versterking van New-York naar Liverpool » 37
 Verlies van gewicht 30 kilos, aan 1 fr. » 30

fr. 507

Die prijs is reeds verminderd sedert dat de stoombooten de reis van Liverpool naar New-York op 7 dagen afleggen, hetgeen eene winst van twee dagen op het voedsel, of 10 fr. per kop voorstelt.

Op minder dan 6 maanden tijd, kwamen er meer dan 85,000 beesten te Liverpool aan.

Amerika legt zich op het kweeken van het veete en gelukt er in. Op 2 jaar wordt een os voor de slachting bekwaam gemaakt.

In Frankrijk kost het voedsel van eenen os fr. 4,02 per dag, in den Texas slechts 7 centiem; het voedsel van een schaap in Frankrijk behoort tot 12 cent. en in Texas slechts tot 2 cent. Het is zoo met alles in dezelfde evenredigheid.

Chicago zout ieder jaar miljoenen varkens. Die varkens, geslacht, gezouten en verdeeld, kosten aan den verzender geen 20 fr. per stuk, hetgeen uitlegt hoe het komt dat dit vleesch, welk in Europa aan 120 fr. verkocht werd, is kunnen dalen tot min dan 60 fr.

Moet men na dat alles verwonderd zijn, dat de landverhuizing der landbouwers naar die streken toeneemt? Verleden jaar beliep het getal landverhuizers, in de Vereenigde-Staten ontscheept, tot een miljoen.

Wat kwaad doet toch een gouvernement, dat de stoffelijke belangen van het land verwaarloost, om zich uitsluitelijk met politiek, en anders niet dan met politiek, bezig te houden.

Amerika handelt geheel anders en Amerika onderhoudt geen bestendig leger, dat de levenskracht en de kapitalen der natie uitput.

Voegen wij ten slotte bij die merkwaardige regelen dat het katholieke ministerie, welk vandaag over ons land heerscht, vast besloten heeft, door alle mogelijke, doelmatige en krachtadige middelen, den landbouw en de nijverheid ter hulp te komen.

Deleste omzendbrieven van M. Beernaert, hoofd des kabinetes, geven ons daarvan een zekere waarborg.

Moge ons vaderland zijne eigene, zijne innigste belangen wel begrijpen, zich niet langer met politieke dwaasheden laten bedriegen en het ministerie van zaken aan het bewind houden, dat belooft zich vooral op de stoffelijke welvaart der natie toe te leggen.

Sterfgeval.

Men meldt de dood van den heer Roger Breuls echtgenoot van dame Leonie de Caritat de Peruzzi, die na eene lange ziekte overleden is den 2 december in den ouderdom van 50 jaren.

De plechtige lijdendienst zal plaats hebben in de parochiale kerk van Lanaken, vrijdag 5 december om half elf.

L'indicateur des chemins de fer, pour la période commençant le 1er décembre est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

Prix avec carte 25 centimes.

Op den markt van heden donderdag, waren te koop gesteld: 97 koeien, 5 kalveren, 34 schape, 492 vette varkens en 1204 magere varkens.

BINNENLAND

Men schrijft uit Brussel: De vijfzigste verjaardag der uitvoering der belgische ijzere wegen zal toekomende jaar, in de maand augusti gevierd worden, terzelfertijd als de nationale feesten. De feesten zullen ingericht worden door de commissie der nijverheidsbeurs en beloven schitterend te zullen wezen. Het gouvernement zal eene toelage verleen van 125,000 frank. Een groot getal voorname nijveraars hebben insgelijks hunne geldelijke en stoffelijke ondersteuning beloofd.

De commissie kan van nu af rekenen op eene som van 300,000 frank. Er zal te dier gelegenheid een geschiedkundig stoet ingericht worden van vervoermiddelen die verscheidene malen zal uitrijden. Daar die feesten zullen samenvallen met de Wereldtentoonstelling van Antwerpen, waarvan de bijval reeds verzekerd is van nu af, zullen zij eene grooten toeloop van vreemdelingen naar de hoofdstad lokken.

Men schrijft ons uit Gent:

In de salons van den Katholieken kring heeft zondag een banket van doofstommen plaats gehad. De maatschappij der doofstommen hield hare jaarlijksche vergadering. De leden woonden ten 12 1/2 ure de mis in de St-Michielskerk bij. Aan het banket namen vele leden deel. Er werd gedronken op de nagedachtenis van den priester de l'Épée, den uitvinder van het alfabet der doofstommen. Het was M. Coremans, b'oeder van den volksvertegenwoordiger van Antwerpen die dezen drank in doofstommentaal uitdrukte. In 't midden der tafel stond het borstbeeld van den abt de l'Épée; het werd met lauweren bekroond onder de toejuichingen der menigte. Verscheidene heildronken werden ingesteld. Al de tafelgenooten vermaakten zich zeer goed.

Men schrijft uit Brugge:

Een reiziger die in het hotel Sint-Amand was afgestapt heeft zondag morgen van de meid elf obligaties en eene som van 100 fr. gestolen. Men denkt dat de dief zich te Brussel ophoudt. Zijn signalement is dan ook naar de politie der hoofdstad gezonden.

Men leest in de Nieuwe Rotterdamse Courant: Herhaaldelijk reeds sedert zijne opsluiting in de cellulaire gevangenis te Leuven, heeft het gerucht geloopt dat Armand Peltzer ernstig ziek was; telkens echter werd dit gerucht zoo stellig tegengesproken, dat toen voor een paar dagen opnieuw verteld werd dat hij zwaar ziek en zijn toestand zelfs levensgevaarlijk is, niemand er geloof aan gehecht heeft en zelfs geen der bladen er melding van heeft gemaakt. Toch spreekt ditmaal het gerucht waarheid: Armand Peltzer is doodlijk ziek en, naar het oordeel van de geneesheeren der gevangenis, zijn zijne dagen geteld.

Hij draagt zelf kennis van zijnen toestand en sedert hem is medegeleed, dat hem nog slechts eene korte levensstijd overblijft, heeft hij één wensch, namelijk buiten de gevangenis te sterven, ten einde zijn eenig kind nog eens te kunnen zien.

Na zijne inhechtenisneming heeft Armand Peltzer slechts éénmaal zijn dochterje gezien: het was op den dag dat hij uit de gevangenis te Brussel naar die van Leuven gebracht zou worden om de gevangenisstraf te ondergaan, waarin bij 's konings besluit de doodstraf veranderd was, waartoe hij bij arrest van het hof van gewoone veroordeeld was. De samenkomst was op zulk eene wijze voorbereid en ingericht, dat het arme kind in de meening kon verkeeren dat haar vader van eene verre reis teruggekeerd was en terstond weder voor langen tijd op reis moest gaan.

In de hoop dat zijn ongelukkig kind onbekend gebleven is met de misdaad, waardoor haar vader zich zulk eene vreeselijke straf op den hals gehaald heeft, is hij steeds blijven weigeren haar nog eens te zien. Nu hij echter den dood voelt naderen, is het niet dan natuurlijk dat hij zijn kind nog eenmaal zien wil, maar niet als gevangene doch als vrij man wenschte hij zijn laatste afscheid van haar te nemen.

Door tusschenkomst van een zijner advocaten, den heer Lejeune, die hem dikwijls in de gevangenis is komen bezoeken, heeft hij zich met dat doel tot den minister van justicie gewend. « Men heeft mij, zoo heeft hij zijn advocaat doen schrijven, ter dood veroordeeld; men had het recht mij te guillotineren. Ik heb noch verandering van straf, noch genade verzocht, en toch heeft men de straf, waartoe ik veroordeeld was, veranderd in eene straf die duizendmaal vreeslijker is. In plaats van mij door een plotselinge dood uit mijn lijden te verlossen, pijnigt men mij en doet men mij duizend dooden sterven, waartoe men echter het recht niet heeft. Ik was ter dood veroordeeld, en men had dit arrest moeten ten uitvoer brengen; maar ondanks dat arrest, ondanks de duidelijke bepalingen der wet laat gij mij leven, waartoe gij het recht mist. Ik wil vrij zijn of ter dood gebracht worden.

Ziedaar de hoofdgedachte van het betoog, waarvan de heer Lejeune zich bij den minister van justicie den toek gemaakt heeft. Tot heden is de heer de Volder niet van zin aan het verzoek van den veroordeelde te voldoen, en ik twijfel ook zeer of hij van meening veranderen zal. Evenwel de heer Lejeune laat niet af, en onmogelijk is het

niet, dat Armand Peltzer « in extremis » nog zijn wensch vervuld ziet.

Dienstmaagd. — Mevrouw, ik zeg u mijnen dienst op voor den eersten januari.

Mevrouw. — Zoo, Mi-tje, dan eisch ik het geschenk terug dat ik u over veertien dagen gegeven heb.

Dienstmaagd (hare hand reikende). — Goed, maar dan moet gij mij ook den handkus terug geven die ik u daarvoor gegeven heb.

BUITENLAND

Frankrijk.

MEVR. CLOVIS HUGUES.

Zondag morgen ten 9 ure, werd Mevr. Clovis Hugues in gezelschap van haren man naar de plaats gevoerd waar de misdaad plaats had, om er te toonen hoe de moord bedreven werd. Gansch het parket en MM. Kuehn, overste der veiligheids-politie, Dhers, commissaris van politie, de bouwmeester van het paleis van justicie, enz. waren aanwezig.

Vooraleer aan een ieder de plaats aan te duiden waar hij zich bij het plegen van den moord bevond, hoorden de magistraten de getuigenissen van M. Lessenne en den agent Callion, wier gezegden door Mevr. Clovis Hugues bevestigd werden.

Dan begaf eenieder zich naar de plaats waar hij stond, toen het vreeselijk drama plaats had, 't is te zeggen: Mevr. Clovis Hugues op de onderste trede van den trap en haar man achter haar. Zie hier de getuigenis der vrouw:

« Ik ben eerst uitgegaan. Omtrent op twee meters afstand van mij zag ik Morin; die mij uitdageend aanstaarde. Dan heb ik mijnen revolver tevoorschijn gehaald. Morin zag mij en deed instemmig eene beweging achteruit. Op dit oogenblik schoot ik voor den eersten keer; de kogel drong in den hals. Morin daaide op zichzelve en wilde vluchten; 't is alsdan dat ik mijne vijf andere schoten heb geschoten. »

Na dit eerste deel der getuigenis van Mevr. Clovis Hugues, tekende de bouwmeester op den grond kleine ronden, die de plaats aanduiden waar MM. Clovis Hugues, Gatineau en de plichtige zich bevonden. Twee boogvor mige lijnen duidden de plaats aan waar Morin rondgedraaid had, na het bekomen der eerste wond.

Dan zette de plichtige hare verklaring voort: « Men herinnert zich dat Morin tegen den muur liep en van daar in de armen der gendarmen aan de deur viel, waarna hij op eene bank werd neêrgezet. »

Na deze bijzonderheden opgeteekend te hebben, vroeg een der rechters, of zij na het lossen van het eerste schot vooruit gegaan was.

« Ik weet slechts wat ik gedaan heb toen ik mijn eerste schot loste. Bij de andere schoten handelde ik onder een zenuwachtigen indruk. Ware mijn revolver met 50 kogels geladen geweest, ik zou vijftig keeren geschoten hebben. »

Na deze verklaring aapte M. Clovis Hugues het aangezicht van M. Morin.

« 't is wel zijn oog! » zegde Mevr. Clovis Hugues.

Dit alles duurde omtrent 2 uren. Ten 11 ure traden M. en Mevr. Clovis Hugues het kabinet van M. Kuehn binnen en teekenden er het proces-verbaal van het tooneel dat wij beschreven hebben.

Terwijl Mevr. Clovis Hugues de pen aan haren man overgaf, zegde zij:

« Het is vandaag juist acht jaar geleden, ongelukkige Clovis, dat wij ons huwelijkscontract op het stadhuis te Toulon getekend hebben. »

« Het is ook de verjaardag van den dood van onzen armen vriend Crémieux, antwoordde haar man. »

Na deze formaliteiten hebben M. en Mevr. Clovis Hugues samen het ontbijt genomen in het kabinet van den commissaris en de plichtige werd ten 12 ure juist, terug naar St-Lazare gevoerd.

Duitschland.

Te Duisburg, bij Dusselborg, is eene benede valsehe munters ontdekt, die hunne werkplaats hadden in een gebouw van de tramwegmaatschappij. Verscheidene medeplichtigen zijn in hechtenis genomen en anderen worden nog gezocht.

Dezer dagen werd te Pozen eene proef genomen met electrisch licht aan eene lokomotief. De lamp verlichtte den weg tot op honderd meters afstand. Zij was aan de voorzijde van den lokomotief geplaatst en kon bewogen worden. De proef voldeed goed en men wil dit electrisch licht algemeen invoeren op de deutsche spoorwegen, vooral in het gebergte. Maar de vrij aanzienlijke kosten zijn nog een bezwaar.

Men gebruikt nu ook electriciteit tot verwijdering van overtollige haren. De elektrische « decapilator » eene soort van naald is vooral geschikt om baardharen van vrouwelijke gezichten te doen verdwijnen. Na aanraking met de naald, waardoor men telkens eene elektrische vonk laat gaan, vallen de haren nit en groeien niet weder.